

Hugo Bouter

De betekenis van het blauwpurper of hemelsblauw in de tabernakeldienst

Subtitel

'U moet ook het bovenkleed van de efod geheel van blauwpurperen wol maken'.

'Zij moeten er een deken van zeekoeienhuid overheen leggen, en daarover een geheel blauwpurperen kleed uitspreiden'.

'Aan de kwastjes aan de hoek moeten zij een blauwpurperen draad bevestigen'.

Exodus 28:31; Numeri 4:5-7; 15:37-38

Blauw is de kleur van de hemel en van de troon van God (Ex. 24:10); deze kleur was nauw verbonden met de tabernakeldienst. Het blauwpurper of hemelsblauw (SV) was dominant aanwezig (1) in de kleding van de hogepriester, en (2) bij het transport van de ark van het verbond. Het buitenste dekkleed van blauwpurper onderscheidde de troon van God van de overige heilige voorwerpen die door de Levieten werden gedragen tijdens de reis door de woestijn. Bovendien speelde deze kleur een rol (3) bij de kleding van de gewone Israëliet. In de gedenk-kwasten aan de hoeken van hun kleren was namelijk een blauwpurperen draad verwerkt.

De tabernakeldienst was een zinnebeeld en schaduw van de hemelse dingen (Hebr. 8:5). De kern van de brief aan de Hebreëen is dat wij als christenen een hemelse Hogepriester hebben, die dienst doet in het hemelse heiligdom, 'de ware tabernakel, die de Heer heeft opgericht, niet een mens' (Hebr. 8:1-2). Het is dus wel treffend dat de kleur van de hemel dominant aanwezig was in de oudtestamentische eredienst, die een tegenbeeld vormde van de nieuwe en

hemelse dingen die hun intrede hebben gedaan met de komst van Christus, Zijn verheerlijking in de hemel, en de uitstorting van de Heilige Geest hier op aarde.

1.

In de kleding van de hogepriester was het blauwpurper of hemelsblauw nadrukkelijk aanwezig, met name in het bovenkleed van de efod, dat geheel van blauwpurper was vervaardigd. Maar ook in de efod zelf was het verwerkt, in de gordel van de efod en in de borsttas van de beslissing. De borsttas was ook met een blauwpurperen snoer vastgebonden aan de efod, en de gouden plaat was met een blauwpurperen snoer bevestigd aan de voorkant van de tulband die Aäron op zijn voorhoofd droeg. Op de zomen van het blauwe bovenkleed van de hogepriester waren ook nog granaatappels in blauwpurper gezet (Ex. 28). Dit alles bepaalt ons bij het feit dat wij een *hemelse* Hogepriester hebben, die altijd daarboven leeft om voor ons te bidden en te pleiten (Hebr. 7:25).

2.

Het is goed te weten dat wij een Heer in de hemel hebben, maar wij dragen het getuigenis aangaande Zijn Persoon en Zijn werk ook met ons mee op onze reis door dit leven. Wij doen bijna hetzelfde als de Levieten, die de ark op hun schouders droegen tijdens de woestijnreis. De tent van ontmoeting en de ark van het verbond vormden het middelpunt van het kamp van de Israëlieten. Evenzo is Christus met ons alle dagen, en Hij is ook het middelpunt van allen die tot Zijn naam samenkomen (Matt. 18:20; 28:20).

Wij mogen Zijn naam met ons meedragen, terwijl wij op weg zijn naar een beter, dat is een hemels vaderland. Bij de roeping van Saulus zei de Heer tegen Ananias: 'Ga, want deze is Mij een uitverkoren vat om Mijn naam te dragen zowel voor volken als koningen en zonen van Israël' (Hand. 9:15). Draagt u de naam van Jezus met u mee? Getuigt u van Hem? Verkondigt u Zijn deugden, alle aspecten van Zijn heerlijkheid? Spreekt u over uw Heer in de hemel, die door Zijn Geest ook in ons woont?

Wij zien dit in type, zoals gezegd, bij het transport van de ark door de woestijn. Het buitenste dekkleed van de overige heilige voorwerpen was steeds een bedekking van zeekoeienhuid, die goed bestand was tegen de invloeden van weer en wind. Maar bij de ark van het verbond was het een kleed, geheel van *blauwpurper* gemaakt (Num. 4:6). Christus is *uniek*, Zijn naam is *uniek*. Er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij behouden moeten worden (Hand. 4:12).

3.

In de verplichting voor de Israëlieten om gedenkkwasten aan hun kleren te maken, waaraan een blauwpurperen draad was bevestigd (Num. 15:38), zien wij nog weer een ander aspect van de christelijke levenswandel. De kleding spreekt van de levensopenbaring, onze handel en wandel. Is daarin iets zichtbaar van de hemel, van de hemelse dingen die aan ons zijn toevertrouwd? Wij kunnen ook denken aan het kostbare Woord van God, dat wij met ons meedragen als christenen. Kan dat Woord inderdaad zijn stempel drukken op ons leven, zodat wijzelf maar ook anderen telkens weer bepaald worden bij onze hemelse roeping en onze hemelse toekomst? Is er die hemelsblauwe draad in ons leven?

OudeSporen 2020

